

IN MEMORIAM
Charley Gailliaert
10-6-1961 - 3-8-2024

Dinsdag 30 juli appte Charley enkele koorleden of hij kon bellen want hij had slecht nieuws. Toen we hem aan de lijn hadden vertelde hij het ongelofelijke nieuws dat hij die middag te horen had gekregen dat hij kanker had. Hij zei dat hij zou proberen per dag te kijken hoe het ging en dat hij dinsdag in het ziekenhuis zou horen hoe verder. We spraken hem moed in en hij zei van plan te zijn in september gewoon naar het koor te komen. Vier dagen later kwam, met ongekende snelheid, een veel te vroeg einde aan zijn leven en zijn wij, “zijn” Theaterkoor Sincère uit Son en Breugel verbijsterd wat er is gebeurd, drie weken nadat wij afscheid moesten nemen van een ander koorlid, onze Will.

Charley was gek op Sincère.

Rond 2015 heeft Charley een tijdje op projectbasis gezongen bij Sincère terwijl hij ook bij de zanggroep Desnoots in Oirschot zat. Toen al vond hij Sincère een leuke club. In 2021 vroeg hij of het koor nog een tenor kon gebruiken. Hij had zo’n zin om bij ons koor te komen zingen dat hij alvast enkele koorleden appte om zijn vraag neer te leggen. In september, toen het nieuwe koorseizoen weer van start ging, mocht hij een stemtest komen doen en Angelo, onze dirigent, constateerde dat hij beter bij de bassen paste. En hoewel dat even wennen was, ging Charley ervoor.

Hij liet iedereen met wie hij sprak, op zijn eigen natuurlijke wijze, zich een bijzondere persoon voelen. Zijn vrolijkheid en lach zie ik meteen voor me als zijn naam valt. Een positieve man met het hart op de juiste plek, bruisend van energie en voor iedereen een luisterend oor. Bescheiden, dapper, bijzonder aardig, zichzelf nooit op de eerste plaats zettend. Kortom: een prachtig mens.

Charley was een gepassioneerd en gemotiveerd koorlid. Hij wilde het altijd zo goed mogelijk doen; niet voor zichzelf maar voor het publiek en de dirigent en medekoorleden. Charley was ook onzeker en kwam wel eens onze mening of advies vragen als hij twijfelde over iets. Hij bereidde thuis de koorrepetitie goed voor, maar dan op zijn Charleys: flink geoefend, zijn partij apart uitgewerkt en soms kwam hij dan vooraf nog even naar de dirigent met zijn vragen om zeker te weten dat hij het toch goed had gezien. Hij was een positief kritische koorzanger. Door zijn gedrevenheid, en soms sterke mening over hoe iets moest, was dat voor zijn koorcollega’s wel eens lastig, omdat sommigen er wat relaxter in stonden dan hij, maar dat stond buiten zijn hartelijkheid en belangstelling voor iedereen. Ook maakte hij tijdens repetities af en toe geluidsopnames die hij dan de koorleden toestuurde om thuis de puntjes op de i te zetten. Hij noemde zichzelf “de kleine bas”. Charley was ook behulpzaam. Hij stond desgevraagd altijd klaar om bijv. podiumdelen of decorstukken te sjouwen. Zelfs na zijn laatste grote operatie onlangs wilde hij nog meesjouwen.

Hij was voor een optreden altijd zenuwachtig en daarna altijd heel blij dat het goed was gegaan. Charley was expressief in zijn zingen en het publiek kon dat wel waarderen. Hij zong met passie en na ons laatste optreden kreeg hij nog complimenten voor zijn uitstraling. Charley zong vanuit zijn hart.

Wij zullen hem en zijn passie zeker gaan missen.

Een van de koorleden leerde Charley al lang geleden kennen omdat ze enkele jaren in hetzelfde klasje zaten dat Spaans probeerde te leren. Ook daar was hij een ijverige goezak die met iedereen goed overweg kon. Later kwam hij bij Sincère en hadden we de indruk dat hij het wel fijn vond enkele leden al te kennen want hij vond het best spannend om zomaar aan te schuiven bij het koor waar hij zo'n bewondering voor had. Toen hij enige tijd lid was hoorde hij dat er, buiten Sincère, een gelegenheidskoortje was dat in Dickens-kleding bij instellingen vlak voor kerst wat gezelligheid bracht en hij wou graag aansluiten. Een mannenstem was zeker welkom en dus ging hij meedoen. Hij was ook hierbij heel enthousiast en ging volop aan de slag om zijn outfit helemaal passend bij elkaar te zoeken. Bij de paar avonden die werden belegd ter voorbereiding maakten ze veel lol. Afgelopen december zei hij na afloop: Wat is dit toch geweldig om te doen voor deze mensen en ikzelf vind het ook hartstikke leuk! Precies zoals wij er ook in stonden. Voor dit clubje was je "onze Charley", maar hoe moet het nou verder zonder jou?

Hij had nog te kennen gegeven dat hij het fijn vond als we aan zijn ziekbed kwamen zingen, dus dat gingen we snel regelen. Helaas is het door de ongelofelijke snelheid waarmee die rotziekte om zich heen greep niet gelukt, maar we hebben je nog wel beloofd om vandaag er te zijn voor jou.

Charley, we weten zeker dat er een plekje voor jou is in het hemelse Sincère. Het wordt druk daarboven.

Goede reis!

Theaterkoor Sincère
Son en Breugel